

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

III. Quænam sit conclusionum Theologicarum certitudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

Quaest. proxima.

Est tamen obseruandum id, quod rectè monet idem S. Augustinus lib. II. contra Faustum cap. 5. auctoritatem SS. Patrum quamuis maximi faciendam, nullo modo tamen canonica sacrarum litterarum auctoritati coequari; & quod, quamuis in illorum ibris inueniatur eadem veritas, longè tamen est impar auctoritas; & epist. 19. ad S. Hieron. Alios, inquit, ita lego, ut quantalibet sanctitate doctrinæque præpollent, non ideo verum putem, quia ipsi ita senserunt; & epist. III. Neque enim quorumlibet disputationes velut scripturas canonicas habere debemus, ut nobis non liceat, saluâ honorificentia, quæ illis debetur hominibus, aliquid in eorum scriptis improbare, aut respuere, &c. talis ego sum in scriptis aliorum, tales volo esse intellectores meorum.

Præter suprâ dictos locos argumenta etiam deduci possunt ad confirmationem veritatum Theologicarum ex historia non solum Ecclesiastica, sed etiam prophana, præsertim aduersus ipsos Ethnicos, qui nec scripturas sacras nec traditiones aut Ecclesiæ auctoritatem recipiunt. Idem etiam dicendum est de dogmatibus philosophicis & ipsâ naturali ratione. Videmus siquidem multos antiquos Patres varijs argumentationibus & ratiocinijs ex Philosophia petitis ad elucidandas nostræ fidei veritates vsos fuisse, quoties aduersus Ethnicos agendum illis fuit, ut a S. Iustino martyre, Anobio, Lactantio, Tertulliano & alijs factum esse, in eorum scriptis comperimus.

QVÆSTIO III.

Quenam sit conclusionum Theologicarum certitudo.

Nomine conclusionis Theologicæ intelligimus propositionem illam, cui assensum intellectus ratione discurtus Theologici, seu ex vi assensus, quem illius præmissis tanquam ex fide veris & certis præbuit. Hoc prænotato.

Dicen-

Quest. proœm.

Dicendum 1. conclusionem Theologicam etiam ex duabus præmissis fide diuinâ cognitis deductam, inferioris tamen esse certitudinis, quam sint ipsæ veritates immediatè à Deo reuelatæ, & per Ecclesiam ad credendum propositæ. Hæc assertio constat non solum ex eo, quòd (vt dicunt Philosophi) maior sit semper certitudo principiorum quàm conclusionis, quæ ex illis deducitur, sed præsertim quia veritates fidei immediatè diuinâ reuelatione innituntur, quæ est omnino infallibilis: at conclusiones Theologicæ non nisi mediante discursu, qui cum sit operatio intellectus creati, æqualem cum veritatibus fidei certitudinem habere non potest, cum omnis intellectus creatus in operationibus sibi proprijs falli & decipi possit.

Dicendum 2. conclusionem Theologicam, certiozem semper esse quàmvis aliâ conclusione cuiuslibet scientiæ naturalis. id patet ex eo, quòd motiuum, quo Theologica conclusio innititur, semper est certius motiuo cuiuscumque conclusionis cuiuslibet scientiæ naturalis: cum hæc solo lumine & ratione naturali, illa verò lumine fidei & attestazione diuinâ innitatur.

QVÆSTIO IV.

Quanam dispositiones requirantur in eo, qui inuestigandis veritatibus Theologicis incumbit.

Prima dispositio ad Theologiæ notitiâ rectè capeffendam est sana fides; cum enim (vt diximus) primarium & præcipuum Theologiæ fundamentum sit ipsa fides: nisi sana sit, & inconcussa teneatur, reliquum ipsius Theologiæ ædificium, quod superstructum fuerit, consistere non potest.

Secunda dispositio est cordis mundities; quod ipse